

لیکدانه‌وهی خوازه‌ی «با» و ناسه‌قامگرتوویی مرۆف له رۆمانی جه‌مشیدخانی مامم که هه‌میشه با له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیرد

ئه‌حمده غولامی^۱ (نووسه‌ری به‌رپرس)

رۆژین سو‌فی خزی^۲

(وتاری توژیینه‌ویی)

کاتی وه‌رگرتن: ۲۶ خا‌که‌لێوه‌ی ۱۴۰۴، کاتی په‌ژێران: ۱۶ خه‌رمانانی ۱۴۰۴، ل. ۲۳۸-۲۱۷

DOI: [10.22034/jokl.2025.143463.1430](https://doi.org/10.22034/jokl.2025.143463.1430)

چکیده

کورتە

رۆمان‌عمومیه‌ی جه‌مشیدخان اثر بختیار علی، سرنوشت مردمانی سرگردان را بازنمایی می‌کند که فاقد هر گونه بنیانی برای اسکان و استقرارند. این رمان به میانجی استعاره «باد» روایتگر تجربه‌ی زندگی انسان معاصر و سلب توانمندی و در عین حال بی‌خانمانی سوژه‌ی کورد به ویژه در سال‌های دهه‌ی هشتاد و نود میلادی است که در آن آوارگی، بحران سیاسی، کشمکش ایدئولوژیک و دردهای معاصر سوژه‌ی جه‌مشید خان را به تناظر مفهوم «باد» به نمایش گذاشته است. روش تحلیل در این مقاله تحلیل استعاره‌ی بر اساس روش لکاف و جانسون است که برای مرتبط کردن مفهوم «باد» با مقولات اجتماعی/سیاسی می‌تواند مثمر ثمر باشد. استعاره‌های برجسته در این رمان (بادهای طبیعت، جنگ، عشق، الهیات، سفر، سایبرنتیک و تملک)، هر کدام به نوعی به ساختار زبانی و اجتماعی حیات سوژه‌ی کورد مرتبط هستند. بر اساس این رویکرد، رمان عمومیه‌ی جه‌مشید خان با در هم‌تنیدن واقعیت و تخیل، تقلائی است در جهت بازروایت زندگی و سرنوشت مردم کورد در سطح زبانی و به همین دلیل می‌توان آن را به عنوان روایتی ادبی از آوارگی و بی‌خانمانی این ملت به حساب آورد.

رۆمانی جه‌مشیدخانی مامم نووسراوی به‌بختیار علی چاره‌نووسی که‌سانی سرگه‌ردان په‌یشان نه‌دا که پینگه‌یه‌کیان بۆ حسانه‌وه و سه‌قامگیری نییه. له‌و رۆمانه‌دا ته‌زموونی ژبانی مرۆفی هاوچه‌رخ و بی‌دهسه‌لاتی و بی‌دالیمی تاکێ کورد، به‌تایه‌ت له‌هه‌شتاکان و نه‌وه‌ده‌کاندا له‌رینگه‌ی خوازه‌ی ناوه‌ندی «با»وه وینا کراوه که تیندا ناواریه‌ی، قه‌یرانی سیاسی، مملاتی نایدۆلۆژی و کیشه‌کانی هاوچه‌رخێ سووژی جه‌مشیدخان ده‌خاته‌پوو. شیوازی نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه، لیکدانه‌وه‌ی خوازه‌ی به‌میتۆدی له‌کاف و جانسونه که بۆ پینۆدیه‌کانی «با» له‌گه‌ل باه‌تی کۆمه‌لایه‌تی-سیاسی ده‌توانیت زۆر کارامه‌ بیت. خوازه‌کانی ناو رۆمانه‌که (باگه‌لی سرووشت، جه‌نگ، خۆشه‌وستی، خواناسی، سه‌فه‌ر، سایبری و ملکیتی)، هه‌رکام پینکه‌اته‌ی زمانی و کۆمه‌لایه‌تی ژبانی تاکێ کورد ده‌گیرنه‌وه. به‌پینی نه‌و خۆئینه‌وه‌یه، رۆمانی جه‌مشیدخانی مامم، به‌تیکه‌لکیشانی دوو زمانی واقعه‌ت و خولیا، هه‌ولیکێ زمانیه‌ی بۆ نیشاندانی ژبان و به‌سه‌ره‌اتی مرۆفی کورد و به‌و پینیه‌ش ده‌کریت وه‌کوو گێڕانه‌وه‌یه‌کی نه‌ده‌ی بۆ ناواریه‌ی و بی‌دالیمی نه‌و گه‌له‌ چاوی لیکرت.

واژگان کلیدی: رمان، عمومیه‌ی جه‌مشیدخان، بختیار علی، باد، تحلیل استعاره‌ی

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: رۆمان، جه‌مشیدخانی مامم، به‌بختیار علی، با، لیکدانه‌وه‌ی خوازه‌ی

بابه‌تی ناسه‌قامگرتووی و بی‌دالده‌یی ره‌چاو کراوه. له راستیدا ئەو رۆمانه نموونه‌یه‌کی ته‌واوه له په‌ره‌پیدانی نازادانه به مانا و به‌ربالای و بی‌سنووری خوازه بۆ گێرانه‌وی شی‌یو‌زێک له تیگه‌یشتنی جیهان و ژیان که مرؤف به زمانی ساده و ناسایی ناتوانیت ده‌ربهریت. ئەو روخساره له ژیان به واتای ناسه‌قامگرتووی، پێوستی به زمانیکه که تییدا «خوازه هم به شی‌ویه‌کی زمانی نامرازی تیگه‌یشتیمان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات و هم سه‌رچاوه‌یه‌که بۆ بیرکردنه‌وه و ئەندیشه» (Lakoff and Johnson, 1980: 9).

بهم پێیه رۆمانی جه‌مشیدخانی مامم له ریگه‌ی ئەو بابته‌ی له کاف و جانسون پێی ده‌لیت خوازه‌ی چه‌مکی^۱، به‌هیوایه شی‌وی زمانی/کۆمه‌لایه‌تی ژیا‌نی سه‌رده‌می مرؤف به‌گشتی و که‌سایه‌تی کورد به‌تایبه‌ت، له ریگه‌ی خوازه‌ی «با» و هه‌لفرینی مرؤفیکه‌ی وه‌کوو جه‌مشیدخان له جه‌غزیکه‌ی ناله‌باری بی‌هیوایی و ئۆقره‌نه‌گرتوویدا بگێریته‌وه. هه‌رچه‌ند ئەو خۆبندنه‌ویه ده‌کریت لایه‌نی سیاسی-ئابووری سه‌رده‌می به‌عسیزم، یان لایه‌نی کولتوری و ئایدیالۆژیکه‌ی زāl به سه‌ر ژیا‌نی کورده‌واریش بگێریته‌ به‌رچاو، به‌لام ئەوه‌ی لێ‌ده‌دا ده‌کریت وه‌کوو جیهانی جه‌مشیدخان ره‌چاو بکریت، ئەو هه‌لومه‌رج و بارودۆخه‌یه که مرؤف به‌گشتی و سوورده‌ی کورد به‌تایبه‌تی تییدا ده‌ژین. ئەمه به مانای دا‌برانی ده‌ق له میژوو نییه، به‌لکوو له راستیدا بۆ ئەویه که پێوه‌ندی زمانی/کۆمه‌لایه‌تی ناو ئەو ده‌قه ئەو ده‌رفه‌ته‌مان ده‌خاته به‌رده‌ست که له‌سه‌ر هێلکی دیا‌ریکراو بمیننه‌وه که ناوه‌نده‌که‌ی هه‌مان خوازه‌یه و له‌و ریگه‌وه پێوه‌ندی نیوان مرؤف و ئەو ئەزمونه‌ی مۆدێرنه‌ی به‌خینه‌ به‌ر باس که ژیا‌نی ئیمه‌ی مرؤف و کوردی تووشی دۆخیکه‌ی ناته‌با و ژیا‌نیکه‌ی ناسه‌قامگرتوو و بی‌دالده‌ کردوو.

مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیی ئەو وتاره، لیکدانه‌وه‌ی خوازه‌یی به‌ره‌مه‌که‌ی به‌ختیار عه‌لی‌یه، واته رۆمانی جه‌مشیدخانی مامم و مه‌به‌ست ئەویه که چۆن نووسه‌ر ویناکان داده‌رپژێت و پیکهاته‌کان ریکده‌خات و لیکیان هه‌لده‌به‌ستیت و ده‌ست ده‌کات به ویناکردنی واقعه‌ته‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کان له ریگه‌ی خوازه‌ی «با» وه. واته ئەوه‌ی که نووسه‌ر به‌ج شی‌ویه‌ک ئەو هه‌ول له زمانی/کۆمه‌لایه‌تییه که ده‌گه‌ریته‌وه بۆ وینای پێوه‌ندی سوورده‌ی کورد و لێ‌رشدا جه‌مشیدخان - که دواتر وه‌کوو چاره‌نووسیک به میرات بۆ سالار خان‌ی برا‌زای ده‌مینیته‌وه- به مه‌به‌ستی نیشاندانی چه‌مکی ناسه‌قامگرتووی و بی‌دالده‌یی ده‌گێریته‌وه و چۆن ر‌امانده‌کیشیت شی‌وی به‌کاره‌ینانی زمان و گێرانه‌وه له به‌ستینیکه‌ی ر‌ئالیستی جادوویدا، تاوتوی بکه‌ین، تا‌کوو له‌وه تیگه‌یه‌ن که به‌ختیار عه‌لی پێوه‌ندی «با» و ناسه‌قامگرتووی چۆن به‌کار هیناوه و بۆچی ویستویه‌تی له

رینگه‌ی به کارهینانی چه‌مک و سیسته‌میکی خوازه‌بییه‌وه، سه‌ره‌کیترین قه‌یرانی خه‌لکی کورد واته ناسه‌قامگرتوویی بگێرێته‌وه.

١-١- پاشخانی توێژینه‌وه

به‌ره‌مه‌کانی به‌ختیار عه‌لی به‌هۆی قوولایی و چه‌مه‌وازی بابته و ناوه‌رۆکه‌وه، توانیویه‌تی زۆرتر له نووسه‌رانی کورد، کاریگه‌ری له‌سه‌ر بیرمه‌ندان و خوێنده‌وارانی کورد له ناوخۆ و له ده‌ره‌وه دابینت. له‌م سالانه‌ی دوایدا گرنگی رۆمان وای کردووه که خوێنده‌وه له‌سه‌ر رۆمانی کوردی به‌گشتی و به‌ره‌مه‌کانی به‌ختیار عه‌لی، به‌تایبه‌ت زۆرتر و چرتر بیته‌وه. لێ‌ده‌دا ئاماژه به‌ چه‌ند وتار و په‌رتووکه‌ ده‌کین که له‌سه‌ر رۆمانی کوردی و به‌ره‌مه‌کانی به‌ختیار عه‌لی نووسراوه.

ئه‌حمه‌دزاده (٢٠٢١) له‌ کتێبه‌کاندا به‌ ناوی له‌ شاعیره سه‌رگه‌ردانه‌کانه‌وه بۆ رۆماننووسه بی‌ده‌وله‌ته‌کان، پێشه‌کییه‌کی کورت بۆ میثرووی نه‌ده‌بی کوردی، باس له‌وه ده‌کات که به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌رده‌می عوسمانی که تییدا شاعیر له‌ ناو ناوچه کوردنشینه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانی ده‌گه‌را و ئه‌زمونه‌کانی خۆی ده‌گێراوه، له‌ رۆماندا راسته‌وخۆ پێوه‌ندییه‌کان به‌ستراونه‌ته‌وه به‌و سنووره‌ داخراوانه و ئه‌مه‌ش وای کردووه رۆماننووسه‌ مۆدێرنه‌کانی کورد ده‌رفه‌تیک بۆ تیپه‌راندنی سنووره‌ نه‌ته‌وه‌ییه‌ دیاریکراوه‌کان بۆ کاره‌کته‌ره‌ خه‌یالییه‌کانیان بره‌خسێن. ئه‌و کاره‌کته‌رانه که به‌ده‌ست نه‌بوونی شوناسیکی نه‌ته‌وه‌یی دیاریکراو و بی‌ده‌وله‌تییه‌وه ده‌نالیئن، به‌ به‌زاندنی سنووره‌کانی ئیوان پارچه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی کوردستان بی‌دالده‌یی و بی‌هیوایی ژیان ده‌خه‌نه به‌رچاو (Ahmadzadeh, 2021). ئه‌وه‌ی له‌م کتێبه‌دا پێویست بوو به‌های پی‌ بدریت، پینکه‌هاته‌ی زمانی خودی به‌ره‌مه‌کان بوون، وه‌کوو هۆنه‌ره‌کانی نووسین، خوازه و زمان و ... که نووسه‌ر تییدا هیچ هه‌وڵیکی نه‌داوه چه‌مکی بی‌دالده‌یی له‌ پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ زمانییانه‌ بخاته به‌رچاو و لێکی بداته‌وه.

عه‌بدوڵکه‌ریم و سه‌عید (٢٠١٩) له‌ وتاریکدا به‌ ناوی «قورسای کۆلۆنیالیزم و له‌خۆنا‌مۆبوون له‌ رۆمانی مۆدێرنی کوردیدا»، باس له‌وه ده‌کهن که چۆنیته‌ی رهنگدانه‌وه‌ی هیژه‌کانی کۆلۆنیالیزم له‌سه‌ر کۆمه‌لگا و خه‌لک تا چه‌نده کاریگه‌ری له‌سه‌ر رۆمانی کوردی بووه. به‌ باوه‌ری نووسه‌ران، ئه‌و هیژانه ئیستاش کارتیکه‌ریان له‌سه‌ر کۆمه‌لگای کوردستان ماوه و بوونه‌ته‌ هۆی بی‌به‌شبوونی خه‌لک له‌ سه‌قامگیری و خۆشگوزه‌رانی و ناشتی. ئه‌و هه‌لومه‌رجه‌ وای کردووه

1. From the Wandering Poets to the Stateless Novelists: A Short Introduction to Kurdish Literary History.
2. Burden of Colonialism and Alienation in Modern Kurdish Novel

ناوەرۇكى رۇمانى كوردى به دهورى چەند شىۋە له گىرانه‌وهدا رېئىكبخرىت؛ يان باسى ناواربەونى ناوخۇبىيە، يان مەلەننى و كىشەى دەروونى كاراكتەرەكان، يان گەرانى مرؤف بۇ نەرىتەكان و لەئەنجامدا ئۇقرەنەگرتن له ولات و ناواربەى به ناو جىهاندا (Abdulkarim, & Saeed, 2019). ئەو بەرھەمە سەرەراى ئەوئەى كه باسى ھۆكارەكانى نامۇبەونى سووژەى كوردى له ژېر ناوى كۆلۇنئالېزىم كەردو، ھەولۇكى ئەوتۇ و بەرچاوى نەداوہ بۇ ئەوئەى بچىت به دواى تايىبەتمەندىبى زمانى و كارىگەرى خوازە له ناو بەرھەمە كوردىبەكاندا.

تافان كەمال كەرىم و شاجوان نەرىمان فەتاح (۲۰۲۴) له وتارىكدا به ناوى «ئانارشىستىكى فرېو: خويندەئەى كىتېبى جەمشيدخانى مام، كه ھەمىشە با لەگەل خۇيدا دەبېرد»، باس لەوہ دەكەن كه ئەو رۇمانە تەنبا رووداوہ راستەقىنەكانى پەيوەست به خەللكى كورد نىشان نادات، بەلكوو پرسە فەلسەفىيەكانىش دەخاتە روو. مەبەستى ئەو نووسەرەنە ئەوئەى كه كىتېبە كه خويندەران بەرەو ئاستىكى بەرزتر دەبات، واتە خالى سەرەكى لىكۆلئەنەوہ كه برىتېبە له پشكىنى پەيوەندىبى ميتافىزىكى نىوان مرؤف و با كه له خۇيدا دەتوانىت رېگە بۇ باسكردن له ئانارشىزىم و كۆمەلگەى خەيالى و ھەژموونى كولتورى بكاتەوہ و پىمان دەلېت تا چەندە مرؤفى سەردەم به ھوى ئايدىلۇزىايە سىياسى و كۆمەلەتېبەكانى سەردەم بى پىگە بووہ (Karim & Fatah 2024). ئەو وتارە دەبھەويت بەرھەمەكەى بەختيار عەلى بەو ئايدۇلۇزىانەوہ بەسستېتەوہ وا وەكوو با مرؤفى سەردەم بەم لاوتەولا دەبا و كەمتر ھەولۇ داوہ بۇ گەران به دواى تايىبەتمەندىبە زمانىبەكانى ناو رۇمانەكە.

غولامى و نەججار (۱۴۰۱) له وتارىكىاندا به ناوى «ليكدانه‌وى تەوانەئەى كەسايەتېبەكان له رېگەى باوہ له دوو رۇمانى كىمياگەر و جەمشيدخانى مام له رۋانگەى رتالېزىمى جادوويىبەوہ» ھەولۇيان داوہ جىاوازى و ھاوہەشېبەكانى كارى پائۇلۇ كوئىلۇ له رۇمانى كىمياگەر و بەختيار عەلى له جەمشيدخانى مامدا، له پىۋەندىبى نىوان كەسايەتېبەكان و با ھەلسەنگىنن. بەپىئى ئەو خويندەئەىبە له كىمياگەردا كەسايەتې سەرەكى به «با» پلەى بەرز دەبېتەوہ، كەچى له جەمشيدخانى مامدا، با چ نىبە جگە لەو شتەى كه بەردەوام ژيان و پلە و پىگەى جەمشيدخان دەدات به باوہ (غلامى و نجار، ۱۴۰۱). ئەو وتارە كەمتر باسى ناوەرۇكى رۇمانەكەى بەختيار عەلىبە و زۇرتتر به شىۋەى بەراوردكارانە مەبەستى ھەلسەنگاندنى ئەو دوو رۇمانەبە.

مورادی، گورجی و هیدایهت (۱۴۰۲) له وتاریکدا به ناوی «شیکاری گوتاری رهخنهیی رۆمانی جهمشیدخانی مامم که هه‌میشه با له گه‌ل خۆی ده‌بیرد»، باس له‌وه ده‌که‌ن که ئەو رۆمانه گێرانه‌وه‌ی ژبانی ئالۆزی کۆمه‌لایه‌تییه نه‌ته‌وه‌ی کورده له کوردستانی باشوور و هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش هاتوون به که‌لک‌وه‌رگرتن له شیکاریی وێژمانی ره‌خنه‌یی^۱ فه‌یرکلاف^۲، سنج ئاستی وه‌سف و لیکدانه‌وه و پروونکردنه‌وه‌ی ئەو رۆمانه‌یان تاوتوی کردووه. ده‌ره‌نجامه‌کان ده‌ریئه‌خات که به‌ختیار عه‌لی ویستووویه‌تی به وه‌سفیک که جوړیک وه‌سفی نیوان خه‌یال و راسته‌قینه‌یه، شیوازیئیک بگرتنه‌به‌ر بۆ ئەوه‌ی ناره‌زایه‌تی به‌رامبه‌ر به دۆخی ئیستا و بلا‌بوونه‌وه‌ی کێشه و نازاره‌کانی کۆمه‌لگا و هه‌روه‌ها سه‌ره‌لیش‌پیاوی خۆی له‌م دۆخه‌دا ده‌بیرپێت (مرادی و همکاران، ۱۴۰۲). ئەو وتاره که‌متر باسی خوازه و تایبه‌تمه‌ندییه زمانیه‌یه‌کانی رۆمانه‌که‌ی کردووه و زیاتر کاری کردووه له‌سه‌ر شیکاریی وێژمانی وه‌کوو لیکدانه‌وه‌ی ئەو وێژمانانه‌ی به‌سه‌ر تاکی کوردا زال بوون.

۱-۲- چیرۆک و گێرانه‌وه‌ی رۆمانه‌که

رۆمانی جهمشیدخانی مامم، زنجیره‌ی رووداویکی سیاسی-کۆمه‌لایه‌تییه که تینیدا وه‌گێر (سالارخان) وه‌کوو چاوه‌ری رووداوه‌کان ده‌رده‌که‌ویت و گێرانه‌وه‌که‌ی له‌ پێوه‌ندی له‌ گه‌ل به‌سه‌ره‌هات و ژبانی کاره‌کتیری سه‌ره‌کیی چیرۆکدا، واته جهمشیدخان که سووژهی ته‌واوی ئەو رووداوانه‌یه؛ به‌م پێیه چیرۆک به‌ ده‌وری گێرانه‌وه‌ی ئەو به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی رێک ده‌که‌ویت که وه‌گێر وه‌کوو زمانی نووسه‌ر بۆمان ده‌خاته‌ روو. لێ‌ده‌دا چیرۆک بریتیه‌یه له‌ کۆمه‌لێک ته‌کت و کردار که په‌یوه‌سته به‌و پێکهاته مانایی و ئەزموونیه‌ی، نووسه‌ر و به‌و پێیه وه‌گێر بۆمان ده‌گێر نه‌وه و هه‌روه‌ها بریتیه‌یه له‌ کۆمه‌لێک رووداو که به‌پێی بارودۆخ و ده‌وری که‌سانی دیکه‌ی ناو رۆمانه‌که‌ ده‌خولقی. به‌م پێیه چیرۆکی ئەو رۆمانه‌ تیکه‌لێکه له‌ دونه‌یه‌ک که وه‌کوو وێژمانیه‌کی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه سه‌رچاوه‌ی ئەزموون و رووداوه‌کانه (واقعیه‌ت) و دونه‌یه‌ک که له‌ رینگه‌ی گێرانه‌وه و رازه‌ ئەده‌بیه‌یه‌کان بۆ وێنه‌ خوازه ده‌گێردرێته‌وه (زمان). به‌م پێیه وه‌گێر (منی وه‌گێر) هاوکات خاوه‌ن ته‌کتیشه (منی گێر دراوه) و به‌و شیوه‌ به‌رپرسی گێرانه‌وه‌ی ئەو پێکهاته ئەزموونی و رووداوانه‌یه (احمدی، ۱۳۸۶: ۲۳).

به‌پێی گێرانه‌وه‌ی رۆمانه‌که، جهمشیدخانی مامم به‌ندکراویکی سیاسی کورده و له‌سه‌ر ئەوه‌ی کۆمونیست بووه له‌ ته‌مه‌نی هه‌فده‌ ساڵیدا خراوته به‌ندیخانه و به‌ هۆی نازار و ئەشکه‌نجه‌وه و هه‌ا کێشی که‌م بووه که وه‌کوو لاپه‌ره‌یه‌کی سووکی لێدیت و شه‌ویک له‌ به‌ندیخانه‌ی که‌رکووک «با» ده‌یبات و ده‌یه‌نیتته‌وه کوردستان. بنه‌ماله‌که‌ی له‌ ترسی ده‌وله‌تی به‌عس بۆ ئاوابی بارانۆک

رایده‌گوێژن و دواتر دواى دهرکردنى فه‌رمانى لیبوردن، خۆى به ده‌سته‌وه ده‌دات و ده‌خړیته به‌ره‌کانى شه‌رى نیوان ئیراق و ئی‌ران. له‌وى په‌تیكى دريژى لى ده‌به‌ستن و به شه‌ودا وه‌كوو كولاره ده‌خړیته ئاسمان و ده‌كریته‌وه چاوه‌دێر بۆ سیخوڤى له ناو خاكى ئی‌ران. دواى ئەوه‌ى په‌ته‌كه‌ى ده‌پسیت با ده‌یبات بۆ ئی‌ران و له‌ویش له شه‌ردا به هه‌مان شیوه به‌كارى دین و دواتر چه‌ند پیاوچاکیك رزگارى ده‌كهن و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه نیشتمان‌ه‌كه‌ى. به دووى ئەوه‌دا كۆمه‌لیك رووداو وه‌كوو بایه‌كى توند هه‌ر جارێك به‌ره‌و ژيان و ولات و شوێنیكى ده‌به‌ن و جارێك له ئاسمان خودا ده‌بینیت و ده‌یته‌هه‌ر كابرایه‌كى به‌ئیمان و جارێكیش له كافه‌كان له‌گه‌ل كچ و ژنان راده‌بویرت. جارێك ده‌یته‌هه‌ر پینۆن و قاچاخچى كۆچه‌ره‌كان له یۆنان و جارێكیش ده‌یته‌هه‌ر كه‌سێك كه به هه‌ره‌شه‌ى بلام‌كردنه‌وى وینه و ژيانى تاكه‌كه‌سى خه‌لك پارهیان لى ده‌ستیتى. له ئەنجامدا دواى ئەوه‌ى وه‌كوو مه‌یموونى بالدار كرا به بووكه‌له، سالارخانى وه‌گێر رزگارى ده‌كات و ده‌یدات به دم باوه و له كۆتایى رۆمانه‌كه‌دا به نامه‌یه‌كى جه‌مشیدخان تیده‌گه‌یین كه له ولاتیكى خۆشدا ده‌ژیت و خه‌ریكه‌ كیشى ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و به‌ته‌واوى ئۆقره و سه‌قامى گرتووه. وه‌گێر له ئەنجامدا تیده‌گا ئەو جاره خۆیه‌تى كه خه‌ریكه‌ كیشى داده‌به‌زیت و له‌وانه‌یه «با» بیبات، په‌نا بۆ ژووهره‌كه‌ى ده‌بات و دواى ئەوه‌ رۆمان وه‌ك بلی و ه‌گێر خه‌ریكه‌ ده‌یته‌هه‌ر جه‌مشیدخان و چاوه‌رپه‌یه‌ه‌یش «با» بیبات، كۆتایى دیت.

۲- بنه‌مای تیۆرى

هه‌رچه‌ند باس له زمان و تایبه‌تمه‌ندییه‌كانى زمان بۆ وینه‌خاوه، به دريژایى میژووى ئەندیشه‌هه‌ر له ئەره‌ستووه‌هه‌ تا ئیستا، هه‌میشه‌ باسیكى سه‌ره‌كى بووه، به‌لام له‌گه‌ل له‌كاف و جانسون، باسکردن له‌م بابته‌هه‌ر گۆرانیكى سه‌ره‌كى به سه‌ردا هاتووه. تا به‌ر له له‌كاف و جانسون، خوازه‌بابه‌تیكى رازاندنه‌وه‌یى بوو و وه‌كوو به‌شیكى نااسایى زمان داده‌نرا و له ده‌روه‌ى مانای باودا زیاتر بۆ ده‌برینی مانایكى هاوشیوه‌ له‌گه‌ل ئەو شته‌ى ده‌بوو گوترا، به‌كار ده‌هینرا. به‌م پیه‌خوازه‌ له زمان جیا ده‌كراوه و زیاتر بۆ وه‌ده‌سته‌ته‌ینانى كاریگه‌رى تایبه‌ت له زماندا ده‌كار ده‌كرا (هاوكس، ۱۳۷۷: ۱۳۵). به‌لام دواى ئەندیشه‌ى ئەو دوو بیرمه‌نده‌ واته‌ كاره‌كه‌ى له‌كاف و جانسون له‌سه‌ر تیۆرى هاوچه‌رخى خوازه، ئیدی خوازه‌ شتیكى ناراسته‌قینه‌ له ده‌روه‌ى زمان نه‌بوو، به‌لگه‌وه‌ به‌په‌چه‌وانه‌ى كلاسیكه‌كان، پێمان وابوو كه زمان راسته‌وه‌خۆ خوازه‌یه. لای ئەو دوو بیرمه‌نده‌ ده‌یته‌ زمانناسى به‌ شیوه‌ى ناسینی و مه‌عریفی ره‌چاو بكریت و ته‌واوى لایه‌نه‌ سونه‌تییه‌كان به‌ شیوه‌یه‌كى به‌كده‌ست و سیستematیک هه‌لوه‌شیتته‌وه (Gibbs and Steen, 1997: 123).

ئەو هەلۆستە دژ بە زمانناسی کلاسیک، شوێرشیکێ زمانی لە هەمبەر شیوەی بەکارهێنانی خوازه بوو. لای ئەوان بنیاتنانی دۆخیکێ ئەندێشەتەوهر سەبارەت بە چەمکی خوازه که پیشتر لە تیۆرییە کلاسیکەکاندا باو نەبوو، پێداویستی زمانناسی مۆدێرن بوو. لە کاف و جانسون لەسەر ئەو رایەن که لە تیۆرییە کلاسیکەکانی زماندا، خوازه لە زمانی حەقیقی^۱ جیا دەکرێتەو و بێرەمەندان پێیان وابوو ئەوێ حەقیقی بێ، خوازهیی نییە. هەرچی زمان زیاتر خۆی لە داوی خوازه دەریاز بکا، بە هەمان پادەش راستتر و حەقیقەترە. ئەم روانگە کلاسیکە، خوازه دەبەستیتەو بە بواری زمان و ناخفتن و رینگە نادا وەکوو بابەتیکێ چەمکی و تاییبەت بە ئەندێشە رەچاو بکریت. بە شیوەیەک که لای لە کاف و جانسون، خوازه سەرەنەسەری ژبانی رۆژەف، بواری ئەندێشە و کردووی مەرفۆهەکان لە خۆ دەگرێت. بە وەتە ئەوان، خوازهکان نە تەنیا روانگەیی هەنووکەیی ئێمە سەبارەت بە ژبان پیکدیئین، بەلکۆو دەتوانن چاوەروانییەکانی ئێمە بۆ ژبانی داهاوتوشمان دیاری بکەن. بەم شیوەیە دەزگای چەمکی ئێمە که بریتییە لە پێکھاتەیی فامکردن و شیوەی رۆبەرپوویوونەو هەمان لە گەڵ جیهان و پێوەندیان لە گەڵ کەسانی دیکە، بەبێ خوازهکان دەستەبەر ناییت. بۆیەش لای ئەم بێرەمەندانە بەشیکی زۆری دەزگای چەمکی رۆژانەیی ئێمە و بەتاییبەت چەمکە ئابستەرەکان سرووشت و گەوهەری خوازهی پێو دیارە.

ئەوێ زمانناسی لە کاف و جانسون لەسەری داکۆکی دەکەن، ئەوێە که لایەنە جۆراوجۆرەکانی ژبانی رۆژەف پەرە لە خوازه و چەمک و تکنیک که زمان لەم رینگەییەو دەتوانیت تواناییەکانی خۆی بۆ تیگەیشتن لە جیهان بختە گەر. بەبێ تیۆری زمانناسی بەشیکی زۆر لە تیگەیشتنی ئێمە لە جیهان، لە رینگەیی چەمکەکانەوێە و ئەو چەمکانە و بەتاییبەت چەمکە ئابستەرە و دەرەستەکان، کۆمەلێک ئامرازی خوازهیین. خوازه بەکارهێنانی چەمکیک لە بەستینیکێ زمانی جیاوازه بۆ دەرپرینی چەمکیکی دیکە لە بەستینیکێ زمانی دیکەدا، بەم پێیە خوازه یەکیکە لەو تواناییە زمانناسییانەیی که زمان بەهێز و لێهاتووتر دەکاتەو. هەر لەبەر ئەوێشە که لای لە کاف و جانسون، خوازه هەم تواناییەکی زمانییە لە رۆوی رەوانیژییەو و هەم دیاردیەکی ناسینی و مەعریفییە^۲ (Lakoff and Johnson, 1980: 25). واتە زمانناسان پێیان وایە خوازه تەنیا بەشیک لە زمان نییە، بەلکۆو بەشیکە لە شیوەی بێرکردنەو و هۆکارهێنانەو و هەرەها وێنە و روانگەیی خەلک. خۆبندنەو ئەزمونییەکان بۆمان دەرەخەن که خوازه، هۆکاری گۆرینی مانای روالەتی وشە و رەستەکانە.

1. literal
2. Cognitive linguistics

له‌کاف و جانسۆن به‌رچاواکردنی زمان وه‌کوو به‌ستینیک بۆ خوازه‌کان و به‌رته‌کردنه‌وهی تیۆری کلاسیکی خوازه، پێیان وایه‌ زمان ناوی‌نه‌ی مۆدیلله‌کانی بیرکردنه‌وه و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زه‌ینی مرؤفه و ئەو کاره‌ش له‌رینگه‌ی خوازه‌کانه‌وه ده‌کریت که به‌ر له‌وه‌ی له‌ زماندا ساز بیه‌ت، له‌ زه‌یندا به‌ره‌م دیت. که‌وابوو ئیمه‌ له‌رینگه‌ی خوازه‌کانه‌وه نه‌ ته‌نیا قسه‌ ده‌که‌ین، به‌لگوو له‌ جیهانی ده‌وروو به‌ریشمان تیده‌گه‌ین (کوچس، ۱۳۹۴: ۱۸-۱۷). لێ‌ده‌ایه‌ که‌ ئەو دوو بیرمه‌نده‌ بابه‌تی خوازه‌یان خوازه‌ی چه‌مکی ده‌هیننه‌ به‌ریاس و پێیان وایه‌ خوازه‌ پرۆسه‌یه‌کی ناسینی و زه‌ینییه‌ که‌ ئەزمونه‌کانی تاکه‌که‌س له‌ به‌ستینه‌ دیاریکراو و هه‌ستینکراوه‌کان به‌کار دینیت و تاک به‌هێتر ده‌کات، له‌وه‌ی که‌ له‌ وته‌ و بابه‌ته‌کانی ناو به‌ستینه‌ نه‌ناسراو و نادیاره‌کانیش تیبگات (Lakoff and Johnson, 1980: 124).

که‌وابوو لای له‌کاف و جانسۆن، خوازه‌ به‌شیکه‌ له‌ سیسته‌می چه‌مکی نه‌ندیشه‌ و زه‌ینی مرؤف و ئامرازکی به‌هێزه‌ بۆ تیگه‌یشتن و هاوکات رێخۆشکه‌ره‌ بۆ ناسینی جیهانی ده‌وروو به‌ر له‌رینگه‌ی چه‌مکه‌کانه‌وه. ئەوه‌ی لێ‌ده‌دا گرینگه‌ و مانای خوازه‌ له‌ مانا کلاسیکیه‌که‌ی جیاواز ده‌کات، ئەوه‌یه‌ که‌ کانوون و چه‌قی خوازه‌ له‌ چه‌مک دایه‌ نه‌ک له‌ ناو وشه‌کاندا؛ هه‌روه‌ها بنه‌مای خوازه‌ ته‌نیا له‌سه‌ر هاوشیووبوونی روتدا نییه‌، به‌لگوو به‌پێی پێوه‌ندی به‌ستینه‌ لیکدژه‌کانی ناو ئەزمونی مرؤف و تیگه‌یشتن له‌ بابه‌ته‌ هاوچه‌شنه‌کانی ناو ئەو به‌ستینه‌نه‌ به‌دی دیت. ئەوه‌ به‌و مانایه‌یه‌ که‌ به‌شیکه‌ی زۆری سیسته‌می چه‌مکی ئیمه‌ خوازه‌یه‌ و بریتیه‌ له‌ چه‌مکه‌ قوول و جیگیره‌کان وه‌کوو کات، رۆوداوه‌کان، هۆکاره‌کان، ئەخلاق و زه‌ین.

ئهم رۆانگه‌یه‌ هه‌مان بابه‌ته‌ که‌ له‌کاف و جانسۆن پێی ده‌لین: «خوازه‌ی چه‌مکی» و به‌م شێوه‌یه‌ پێیان وایه‌ خوازه‌ له‌ مانا به‌ربلاوه‌که‌یدا به‌ واتای چه‌مکساز، به‌ستینیکه‌ی ئەزمونییه‌ به‌پێی به‌ستینیکه‌ی دیکه‌. ئهمه‌ خۆی دوو به‌ستینمان بۆ دیاری ده‌کات: یه‌که‌م ئەو به‌ستینه‌ چه‌مکیه‌ که‌ ئیمه‌ بۆ تیگه‌یشتن له‌ چه‌مکیکی دیکه‌ رسته‌ خوازه‌یه‌ کانمان له‌ویوه‌ ده‌رده‌کیشین (به‌ستینی ده‌ستینیک یان سه‌رچاوه‌) و دووهم ئەو به‌ستینه‌ چه‌مکیه‌ که‌ دوا‌ی ئەو پرۆسه‌یه‌ لێی تیده‌گه‌ین (به‌ستینی نامانج^۱). به‌م شێوه‌یه‌ خوازه‌ «پێوه‌ندی نیوان قه‌له‌مه‌روه‌ هاوچه‌شنه‌کانی ناو سیسته‌میکی چه‌مکی» یه‌ و ئەوه‌ی خوازه‌ به‌دی دینیت، وشه‌کان نین، به‌لگوو پێوه‌ندی چه‌مکی نیوان ئەو دوو به‌ستینه‌یه‌ واته‌ سه‌رچاوه‌ و نامانج. له‌کاف و جانسۆن ئەو پێوه‌ندییه‌، به‌ دارشتن^۳ نازده‌ ده‌که‌ن و

1. Source Domain
2. Target Domain
3. Mapping

مەبەستیان ئەو پێوەندییە سیستematیکییە لە نیوان بەستینە چەمکییە کان. ئەو لیکدانەویە پیمان دەلیت کە خوازەکان چەمکەکانی رۆژانەیی ئیمە ریکدەخەن و ئەو پیکهاتەییەش لە زمانی ئاسایی ئیمە و بەرھەمە فکری و ئەدەبییە کانماندا رەنگدانەوی دەیت (Lakoff and Johnson, 1980: 46). لە کاف و جانسۆن، خوازە چەمکییە کان بە کۆمەلێک خوازەیی دیکەیی وەکوو خوازەیی ئاراستەیی^۱، بوونناسانە^۲ و پیکهاتەیی^۳ دابەش دەکەن و بەم پێیە ئاخیزگەیی خوازە بەپێی چەمکسازیی قەلەمەرەوی سۆبژیکتیف بەپێی قەلەمەرەوی سۆبژیکتیفی دیکە دیاری دەکەن کە ھەمان دارشتنی نیوان قەلەمەرەو کەنە.

۳- میتۆدۆلۆژی

میتۆدی لیکدانەوی خوازەیی^۴ بە رەچاوکردنی ئەو تیۆرییە ریکوینک و کارامەیی کە مارک جانسۆن و جۆرج لە کاف دایانناوە و ھەرھەما بەپێی بنەمای سەرەکی ئەم بۆچوونە کە «جیھانی دەرووبەر لە رینگەیی پێوەندی دوو لایەنەیی نیوان خوازەکان و راستییەکانی کۆمەلایەتی دەستەبەر دەیت» (Lakoff and Johnson, 1980: 156)، دەتوانیت میتۆدیکی باش و کاریگەردانەر بیت بۆ خویندەوی رۆمانی جەمشیدخانەیی مام لەم وتارەدا. خودی لیکدانەوی خوازەیی دەچیتە خانەیی ئەو دەستە لە لیکۆلینەوکان کە تایبەتمەندی بەلگەییان ھەیە و وەکوو جۆریک لیکۆلینەوی بەلگەییە کە تێیدا خالی سەرەکی بۆ باسکردنی خوازەکان و مەبەستیش لە خوازەکان دیتنەوی پێوەندی زمانی-کۆمەلایەتی چەمکەکانە وەکوو پێوەندی نیوان دوو قەلەمەرەو. توێژەرەن لەم لیکۆلینەویدا بۆ خویندەوی بەلگەکان، لە رینگەیی ئەزمونە کۆمەلایەتیەکانەو (چ تیۆریک و چ ئەزمونی ژیاو) دەست بە لیکدانەوی ئەو خوازانە دەکەن کە نووسەر بە شیۆیەکی ریکوینک و مەبەستدار بۆ تینگەیشتن لە جیھانی خۆی و دەرووبەری بە کاری ھیناوە.

لێرەدا خوازەکان لە رۆمانی جەمشیدخانەیی مامدا، کۆمەلێک تکنیکی ئاسایی و سادە بۆ شاعیرانەکردن و ئەدەبیکردنی زمان نین، بەلکوو جگە لە ئاستی زمانییەکی، چوارچۆیەکی ناسینی و کۆگنیتیفە کە ھەم بەشیکە لە ناسین و ھەم ئامرازیکە بۆ تینگەیشتن لە دیاردەکانی دەرووبەر. لە رینگەیی لیکدانەوی خوازەکانەو پێوەندی دوو قەلەمەرەو دیاری دەکریت و قەلەمەرەوی

1. orientational metaphor
2. ontological metaphor
3. structural metaphor
4. Metaphorical analysis

دووهم ده‌بیتته وینا و وینیه‌کی جیاواز بۆ نیشاندانی قه‌له‌مره‌وی یه‌که‌م و ئەمه‌هه‌مان خوازهی چه‌مکیه^۱ که به‌شیکی سه‌ره‌کییه له وینه‌سازی ئیمه له‌مه‌ر خۆمان و جیهانی ده‌وربه‌رمان (هه‌مان: ۳۰).

له‌م وتاره‌دا زۆرتر له‌وه‌ی که بگه‌رپین به‌ دوا‌ی تاییه‌تمه‌ندییه خوازیه‌یه‌کان له ناو زماندا (به‌ شیوه‌ی کلاسیک) ده‌ست ده‌که‌ین به‌ خۆبندنه‌وه‌یه‌کی زمانی-کۆمه‌لایه‌تی له‌مه‌ر خوازه‌کان، واته‌ هه‌مان لایه‌نی چه‌مکی، تا به‌و شیوه‌یه‌رسته‌ی خوازیه‌ی بکه‌ینه‌مۆدیلێک بۆ خۆبندنه‌وه‌. مه‌به‌ست له‌رسته‌ی خوازیه‌ی ئاماژه‌دانه به‌یه‌ک یان چه‌ند خوازه که به‌یه‌که‌وه‌پێوه‌ندییان به‌به‌ستینه‌ی تاییه‌ته‌وه‌هیه‌ و له‌شوی‌ن و کاته‌هاوشیوه‌کاندا به‌کار ده‌هێنرین. کۆی رسته‌ خوازیه‌یه‌کان ده‌توانن مۆدیلێکی خوازیه‌ی^۲ به‌دی بینن که له‌ناو به‌ستینه‌یکدا بۆ ئاماژه به‌کۆمه‌لێک ده‌قی هاوشیوه به‌کار ده‌هێنریت. که‌وابوو لێره‌دا یه‌که‌ی خۆبندنه‌وه‌هه‌مان مۆدیلێکی خوازیه‌یه که له‌کۆی رسته‌ خوازیه‌یه‌کان پێکدێت و بنه‌مایه‌که‌ بۆ پروانگه‌ی ناسینه‌ی خوازه و هاوکاتیش ئامرازێکی فیکریه‌ بۆ دیتنه‌وه‌ی لایه‌نه‌هاوشیوه‌کانی نیوان «به‌ستینه‌ی چه‌مکی ده‌ستیپێک» و «به‌ستینه‌ی چه‌مکی ئامانج».

به‌پێی ئەو مۆدێله‌ بۆ خۆبندنه‌وه‌ی رۆمانی جه‌مشیدخانی مام، ده‌توانین له‌رێگه‌ی لیكدانه‌وه‌ی خوازهی «با» و ئەو رسته و مۆدیلێ خوازیه‌یه‌وه‌، پێوه‌ندی نیوان دوو چه‌مکی گێرانه‌وه‌ (لایه‌نی زمانی) و بارودۆخی سیاسی-ئایدیالۆژیک (لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی) لیکبده‌ینه‌وه‌. بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ کۆمه‌لێک پاژ، وینه‌سازی، رووداو و ده‌سته‌وشه‌ له‌م رۆمانه‌دا هه‌ن که ده‌کریت وه‌کوو سه‌رچاوه‌یه‌ک بێت بۆ دیتنه‌وه‌ی مانای زمانی-کۆمه‌لایه‌تییه‌ی خوازه‌کان و به‌تاییه‌ت «با». ده‌یتا‌کان لێره‌دا زیاتر بابه‌ته‌کان و پاراگرافه‌کانن که ده‌کریت پێوه‌ندی نیوان خوازهی «با» له‌مانا جیاوازه‌کاندا له‌ناو دلی ئەو رسته و پاژانه‌دا لیکبدرێته‌وه‌. گه‌شتیه‌تی ئەو مانایانه‌ هه‌م ده‌توانیت رێخۆشکه‌ر بێت بۆ دانانی چه‌مکه‌ جیاوازه‌کان له‌مه‌ر «با» بۆ وینه‌ «با‌ی سرووشت»، یان «با‌ی جه‌نگ» و ... و هه‌م هۆکارێک بێت بۆ گریزانی ئەو خوازانه به‌ژیانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی خه‌لک و به‌تاییه‌ت جه‌مشیدخانه‌وه‌.

۴- لیكدانه‌وه‌ی خوازهی «با»

له‌ میژووی زاره‌کی و نووسراودا یه‌کێک له‌و خوازانه‌ی که زۆر ئاماژه‌ی پێی کراوه‌، چه‌مکی «با»یه‌. ئەو وشه‌یه‌ وه‌کوو هێمایه‌ک له‌ سرووشت، نیشانه‌ی خێرای، پێش‌بینی‌هه‌لنه‌گری، توانایی

و هیزی خودایان و ... له ناو فولکلور و ئەدەبیات و کتیبە ئاسمانییە کاندایا بە کار هینراوه. «با» وەکوو هیمایەک له بوون، نادیاڕی، بێرەنگبوون، بیسەرەوبەرەیی، دەسەلات، گرژی و ... رەچاو کراوه. جگە لەوانە «با» نیشانەیه کە بۆ نەخۆشی، هیزە نادیاڕەکان، بێهوودەیی، بەکارنەهاتوویی، بۆچوونە بیبەنەماکان و ... (Li, 2024: 314). جگە لە شوێنیی «با» لە نیو ئوستوورە، فولکلور و ئاییندا، خوازە «با» لە سەرەدەمی مۆدێرنیشدا لە ناو رۆماندا کاردانەوی بوو؛ بۆ وینە لە بەرزاییەکانی بەرەبا^۱ کە ئیملی برووتی^۲ لە ساڵی ۱۸۴۷دا نوسیویەتی، «با» بە شیوەی هیمایی شتیکی بەهیز و بەدەسەلات بە کارهینراوه و دەکریت وەکوو خوازییەکی بیبە بۆ بارودۆخی دەروونی، پلەیی کۆمەلایەتی و چارەنووسی قارەمانی چیرۆک و هیمایەکی بیبە بۆ ژبانی پر لە شوێش و هەلۆیستی هیسکلیف (Zhou, 2023: 12). لە رۆمانەکی کاترین مانسفیلد^۳ بەناوی با دیت (۱۹۲۰) چەمکی «با» بەتایبەت وەکوو دیاڕەیه کی پیشینی نەکراو و مەترسیهینەر رەچاو کراوه کە رینگەمان لی دەگریت و دەمانبەستیتتەوه بە ژوورە کەمانەوه. کاتیک دەلیت: «ئەو دەمەیی لە دەرەوه «با» دەهات، دەنگی با ماتیلدای لە خەو هەستتاند و دلە میرمندالە کەیی راجلە کاند، بە هۆی ئەو «با»یە، نەیتوانی بچیت بۆ وانەیی موسیقا کەیی کە لە گەل بەرێژ بولین هەیبوو. ئەو «با»یە ناچاری کرد دانیشیت بەلای تانە و تەشەری پر لە نازاری دایک و دایە گەورەیهوه» (Xi & Yu-Ying, 2015: 538). لە رۆمانی کیمیاگەر^۴ پائۆلۆ کۆئیلۆشدا^۵ (۱۹۸۸)، سانتیاگو کە شوانیکی گەنجە، هەول دەدات بۆ دۆزینەوهی خەزینە و هاوکات زمانی راستەقینەیی جیهان کە خۆشەویستییه، رینگەیی میسر بگریتتەبەر. کاتیک خێلیکی شەرەنگیز هیزش دەکەنە سەر سانتیاگو، خۆی دەکات بە با و هاوڕێیانی دەریاز دەکات (کوئیلۆ، ۱۳۹۷).

لە رۆمانەکی جەمشیدخانی مامدا، با زۆرتەر لەوهیکە هیزیکی متافیزیکی و جوړیک شیوازی دەروونی بیبە، بە شیوەی رێئالیستی جادوویی وەکوو پیۆندییه کی ئایدیالۆژیکی و سیاسی رەچاو کراوه کە لە پیۆندی لە گەل جەستەیی جەمشیدخان مانادار دەبیبت. ئەو خوازە کاتیک مانادار دەبیبت کە دەبینین جەستەیی جەمشیدخان بە هۆی ئەشکەنجەوه کیشی نەماوه و وەکوو لاپەرەیه کی سووک با دەبیبت. بەختیار عەلی بۆ دیاڕی کردنی ئەو بەسەرھاتە وەکوو شتیکی راستەقینە، دەست دەکات بە فاکتەینانەوه بۆ سەلماندنی ئەو لاوازییه. بەپی لیکدانەوهی لە کاف

1. Wuthering Heights
2. Emily Jane Brontë
3. Katherine Mansfield
4. The Alchemist
5. Paulo Coelho

و جانسۆنیش له‌مه‌ر خوازه وه‌کوو کۆمه‌له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی ناسینی و مه‌عریفی که له‌و رینگه‌وه قه‌له‌مه‌رویکی ئەزموونی (ژیانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی خه‌لک) به‌ شیۆه‌یه‌کی تا راده‌یه‌ک هاوتا له‌سه‌ر قه‌له‌مه‌رویکی دیکه (ژیانی جه‌مشیدخان) داده‌به‌زیت (بارسلونا، ۱۳۹۰: ۱۰)، ده‌توانین تیگه‌یشتنی قه‌له‌مه‌رووی دووه‌م تا راده‌یه‌کی زۆر له‌ رینگه‌ی قه‌له‌مه‌رووی یه‌که‌مه‌وه رچه‌او بکه‌ین. وه‌ک ده‌لێن جه‌مشید به‌ خۆگرییه‌کی گه‌وره و پاله‌وائنتیه‌یه‌کی بی‌وینه‌وه، به‌رگه‌ی ئەشکه‌نجه‌ی زیندانه‌کانی گرتوه، نازایه‌تی جه‌مشید و هیچ نه‌درکاندنی وه‌ها ئەفسانه‌یی بوون، کارێک ده‌که‌ن جه‌لاده‌کان دهره‌قی هونه‌ر بنوینن و جار دوا‌ی جار شییازی تازه‌تر و توندتر له‌ نازاردانیدا بگرنه‌به‌ر... پیده‌چیت هۆی سه‌ره‌کی لاوازیوونی جه‌مشیدخان و له‌ ده‌ستدانی کیشی خۆی بگه‌رپتته‌وه بۆ ئەو ماوه‌ دوورودرێژه‌ی ئەشکه‌نجه و برسیتی که له‌ زیندانه‌ جیاوازه‌کاندا چه‌شتویتی (عه‌لی، ۲۰۱۰: ۳).

دوا‌ی ئەو فاکته، خۆینه‌ر به‌و قه‌ناعه‌ته‌ ده‌گا که «با» بردن و هه‌لف‌پینی جه‌مشیدخان بۆ ئاسمان، به‌ شیۆه‌یه‌کی ناسینی و مه‌عریفی زیاتر له‌وه‌ی که گالته‌ بی‌ت، تراژیکه. به‌م جۆره‌ با ده‌بیته‌ خوازیه‌یک که ته‌نیا له‌ رینگه‌ی ده‌سته‌به‌رکردنی چه‌مکینکی دیکه، واته‌ به‌تال‌کردنی تاک له‌ خۆی مانادار ده‌بیته. دۆخی جه‌مشیدخان که له‌ پێوه‌ندی له‌ گه‌ل چه‌مکی بی‌که‌شبوون مانادار کراوه، مه‌به‌ستینکی چه‌مکی له‌ پشته وه‌کوو به‌تال‌بوونی مرؤف له‌ تواناییه‌ مرؤفیه‌کان بۆ وینه‌ سه‌قامگیری، ئەندیشه، شوناس و هه‌ر چیه‌یه‌ که ده‌توانیت تاک گری‌ بدات به‌ رابردوو به‌ واتای ئەزموون و داها‌توو به‌ واتای هیوا. دوا‌ی هه‌ر به‌ریونه‌وه‌یه‌ک جه‌مشیدخان له‌ رابردوو و داها‌توو (ئه‌زموون و هیوا) به‌تال‌ ده‌بیته و ئەوه‌ی بۆی ده‌مینته‌وه‌ ئیستایه‌ وه‌کوو شیۆه‌ ژیانیک‌یی بی‌شوناس و با‌بردوو.

با هه‌رکات جه‌مشیدخان هه‌لده‌گرێ و ده‌یبا، تووشی شوناس و شیۆه‌روانینیک‌یی جیاوازی ده‌کا و له‌ گه‌ل هه‌ر به‌ر بوونه‌وه‌یه‌ک هه‌موو شتیکی له‌ بی‌ر ده‌چینه‌وه و ته‌نیا شتیکی که له‌ بی‌ری ده‌مینێ ئەوه‌یه‌ که کورده و هیچی دیکه. چونکه هه‌ر له‌ ناسمان به‌ریوه‌وه، هه‌موو یاده‌وه‌ری ده‌سپرتنه‌وه و له‌سه‌ری زه‌مینشه‌وه‌ بی‌ت خۆی له‌ بی‌ر ده‌کات و جگه له‌ نیشتمان هیچی تری له‌ بی‌ر نامینیت (عه‌لی، هه‌مان: ۱۴۶).

کاتیکیک باس له‌ خوازهی «با» ده‌کریت، رووداوه‌کانی ناو به‌ندیخانه‌کان، شه‌ری نیوان ئێران و ئێراق، هه‌لسوکه‌وتی په‌نابه‌ران و... ئیدی ئەو شتانه‌ نین که ده‌قاوده‌ق له‌ جیهانی ده‌ره‌وه‌ ده‌بینیت، به‌لکوو نووسه‌ر له‌ رینگه‌ی بنیاتنانی ئەم چیرۆکه، خه‌ریکه شیۆه‌یه‌ک له‌ گێرانه‌وه ریکده‌خات که ئە‌گه‌رچی له‌ جیهانی راسته‌قینه‌دا هاوتای نییه، به‌لام نووسه‌ر له‌ رینگه‌ی گێرانه‌وه‌ی راسته‌وخۆی^۱ خه‌یال تیده‌کۆشیت پیمان بلێی ئەوه‌ واقعه‌تیکه که له‌ نیو جیهانی رۆماندا به‌دیها‌توه. ئەمه هه‌مان

له راستیدا کایه‌کردن به‌و وشه و ده‌سته‌وشانه‌یه که به شیوه‌ی زانستی ده‌مانبه‌سیتیته‌وه به رووداوئیکی میژووی، واته تیوری دارینه‌وه. لیژده‌دایه که خوازده‌ی بای سرووشت، وروژاندنی زهینی ئیمه‌یه بۆ درووست‌کردنی پیوه‌ندییه‌ک که له دریزه‌ی ئەو پیوه‌ندییه‌دا، بابه‌ت، تایبه‌تمه‌ندی و پیوه‌ندی نیوان ئەو دوو به‌سیتنه ئالوگۆری پی ده‌کریت (Lakoff, 1993: 186).

۲-۴- بای جه‌نگ

یه‌کینک له‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که خوازه له پیوه‌ندی له‌گه‌ڵ واقعیته یان رووداوئیکی میژووی- ئەزموونی ده‌سته‌به‌ری ده‌کات، چه‌مکسازیی دووباره‌یه که ئەو ده‌رفه‌ته ده‌دات له‌ ریگی ده‌سته‌وشه‌ی نائاشنا و نائاسایی، ده‌ست بده‌ینه ئەزمون‌کردنیکی جیاواز له‌مه‌ر ئەزمونه پیشووتره‌کان (شه‌ری، ۱۳۹۱: ۶۳). ئەو کاره به شیوه‌یه‌ک ریگی ده‌کاته‌وه بۆ شارده‌وه یان له‌قاودان و درک‌اندنی ئایدیالوژییه‌کان و راستییه‌کانی رووداو و دیارده‌کان. کاتیک به‌ختیار عه‌لی له‌م رۆمانه‌دا سه‌رقال به‌ گێرانه‌وه‌ی جه‌نگه، به‌ وریایه‌وه هه‌ڵده‌دا بابه‌ته‌که ره‌وتیکی ئایدیالوژیکی له‌ خو نه‌گری؛ هه‌ر بۆیه‌ش وینه‌یه‌ک که نووسه‌ر له شه‌ری نیوان ئی‌ران و ئی‌راق، ده‌بخاته به‌رده‌ست، به‌م شیوه‌یه که شه‌ر لای به‌عسییه‌کان وه‌کوو ده‌زگایه‌کی سه‌رکوت و کوشتاره که ده‌به‌ه‌وی به‌ باشتین و بالاترین ده‌سه‌کته‌کان که هه‌مان کووشتنه‌بگات:

جه‌نگ له هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه روویه‌کی وه‌ها ترسناک و تاریکی هه‌بوو، وایده‌کرد ئەو پزیشکانه‌ی له لیژنه‌ی پشکیندا دادوه‌رن، به‌ لی‌شاو خه‌لکانی په‌ککه‌وته، بی‌ده‌ست و قاچ، نیوه‌کوێر و شیت‌بخه‌نه سوپاوه. ئەو درووشمه‌ی پزیشکه به‌عسییه‌کان له‌و ده‌مه‌دا کاریان پی ده‌کرد، ئەوه‌ بوو "ئه‌گه‌ر ساغین یان نه‌خۆش، له جه‌نگدا ده‌بی‌ت هه‌موو جه‌نگاوه‌ربین و خزمه‌ت به‌ سه‌رۆک بکه‌ین (هه‌مان: ۲۴).

له به‌رامبه‌ر ئەو وینه‌یه له شه‌ر لای به‌عسییه‌کان، نووسه‌ر داموده‌زگای شه‌ر له ئی‌ران گری ده‌دات به‌ پارادایمیکی ئاینیه‌وه که ئیم جی فیشیر ناوی ناوه پارادایمی که‌ره‌لا (Fischer, 1980). له‌م پارادایمه‌دا بای جه‌نگ جه‌مشیدخان ده‌باته‌ خاکی ئی‌ران و له‌وی وه‌کوو که‌سکی ئاینی که‌لکی لی وه‌رده‌گێریت. لیژده‌دایه که پیوه‌ندی نیوان شه‌ری ئی‌ران و ئی‌راق و پارادایمی که‌ره‌لا و ئایدیالوژی ئاینی ئی‌ران وه‌کوو خوازه‌یی‌ک مانای شه‌ر و با ده‌گۆریت:

ئیرانییه‌کان هه‌مان یارییان به‌ مامه جه‌مشیدم کرد که ئی‌راقیه‌کان کردیان، نه‌وه‌ک هه‌ر ئەوه، به‌لکو زۆر جار جلی ئیمامه‌تیشیان له‌به‌ر ده‌کرد و له‌سه‌ر هێژه‌کانی خو‌یان به‌ریزانه‌ده‌کرده‌وه (عه‌لی، هه‌مان: ۴۴).

۳-۴- بای خۆشه‌ویستی

کاتیکی له کاف و جانسۆن باس له چه‌مکه دهره‌سته‌کانی وه‌کوو خۆشه‌ویستی ده‌که‌ن، ئاماژه به خوازه بووناسییه‌کان ده‌که‌ن و پێیان وایه ئه‌مانه شی‌وهیه‌کن له دیتنی چه‌مکه ناهه‌ستیاره‌کان به جوړنیک که گه‌وه‌ر یان بوونیک بۆ ئی‌مه ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن. له رۆمانی جه‌مشیدخانی مامهدا، خۆشه‌ویستی یه‌ک له‌و خوازه بووناسانه‌یه که له پر‌دا ژیان و مه‌یلی کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی به‌رهو بنیاتنانی ژیانیکی ئاسووده وه‌کوو خه‌لکی ئاسایی ده‌بات. تا ئه‌و خوازه نه‌هاتبوه ئاراه، خۆینه‌ر ره‌نگه له قوولایی تراژیکی ژیانی جه‌مشیدخان و ته‌وژمی «با» و جه‌سته‌ی بیج کیشی ئه‌و تینه‌گه‌یشتبا. جه‌مشیدخان به‌رده‌وام هۆکار دی‌ئیه‌وه بۆ سه‌لمانندی ئه‌و ژیانیه‌ی که خۆشه‌ویستی ره‌نگه‌ی دابینی بکات. جه‌مشیدخان ده‌لێت «ئێستا کاتی ئه‌وه هاتوووه ئاراسته‌یه‌کی نوێ بدات به‌ زینده‌گی و کاتی خۆی بۆ گوێگرتن له ژنان ته‌رخان بکات، که تا‌که مه‌خلوقاتی دونیان» (عه‌لی: ۶۱).

خۆشه‌ویستی سافینازی سدیق پاشا، راکیشانی کاره‌کته‌ره بۆ ئه‌کتیکی تازه له پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ جه‌مشیدخان که له‌به‌ر ده‌می کانوونی گێرانه‌وه‌ی ناوه‌کی واته سالارخاندا، وه‌کوو نمونه‌ی خیانه‌ت و نامرۆفی پێناسه ده‌کری. ئه‌و کانوونه ر‌امانده‌کیشی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و خیانه‌ته به‌ هه‌ند وه‌ربگرین و له‌ ره‌نگه‌ی گێرانه‌وه‌ی سالارخان تیده‌گه‌یین سافیناز نه‌ته‌نیا به‌ کاری خۆشه‌ویستی نایه‌ت و ناتوانی‌ت ئۆبژه‌یه‌کی باش بی‌ت بۆ مه‌یلی جه‌مشیدخان، به‌ل‌کوو نمونه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه که هیواکان و مال و حال‌ی به‌ تالان ده‌بات و وه‌گێر پیمان ده‌لێت ئه‌و ئێستا‌که له‌ کانادا ده‌ژیت. هێنا‌نه‌وه‌ی ئه‌و فاکته‌ ر‌ایدیه‌گه‌یه‌نی‌ت که بای خۆشه‌ویستی‌ش جوړنیک خوازه‌یه که وه‌کوو «با»‌کانی دیکه، ژیان‌ی جه‌مشیدخان له‌وه‌یکه هه‌یه به‌تالتر ده‌کاته‌وه و جی‌گه‌یه‌ک بۆ پشودان و هه‌سانه‌وه‌ی جه‌مشیدخان ده‌سته‌به‌ر ناکات.

۴-۴- بای خواناسی

مه‌یلی خۆ به‌خودا زانین یان دیتنی خودا، جوړنیک نزی‌کبوونه‌وه‌یه له‌ خوازاوی مه‌یله‌که‌ی (خودا و ئه‌ویدی گه‌وره) بۆ ر‌ین‌کخه‌ستی ده‌سه‌لات و داسه‌پاندنی مه‌یلی جه‌مشیدخان که ر‌استه‌وخۆ ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ئه‌و خولیا به‌رز و به‌رپێزه‌ی که مرۆف هه‌میشه له‌ زه‌ینیدا بووه. مه‌یلی دیتنی خودا وه‌کوو سه‌ره‌کیتترین موع‌جیزه‌ی پێغه‌مبه‌ران (سه‌رچاوه‌ی ر‌استه‌قه‌ینه‌ی خوازه) و دیتنی خودا له‌ لایه‌ن جه‌مشیدخانه‌وه (سه‌رچاوه‌ی چه‌مکی-وی‌کچوویی خوازه) وای کردووه که خوازه یان خوازه‌ی دیتنی خودا به‌ مانای ده‌سه‌لاتداری و به‌رحه‌قبوون، له‌ دل‌ی پێشینه‌یه‌کی کولتووری-ئایدیالۆژیکی کۆمه‌لگه، بۆ دروست‌کردنی خوازه و خوازه‌ییکی چه‌مکی هه‌لێنجی‌نرێت (شه‌ه‌ری، هه‌مان: ۶۲)، به‌ شی‌وه‌یه‌ک که بکری‌ت وه‌گێر تییدا ده‌ور بگێری.

من کیشی تۆم وه‌ها سووک کردووه تا وه‌ک مو‌عجیزیه‌ک پیشانی مو‌سلمانانی بدهیت و بیینن خودا ئیراده‌ی له‌سه‌ر هه‌ر چیه‌ک بیّت ده‌بکات؛ برۆ و به ئیمانداران بلی که تو یه‌زدانی گه‌وره‌ت بینبوه و پینی گوتوویت بفره تا خه‌لک به چاوی خو‌بان توانا و گه‌وره‌یی خالیق بیینن (عه‌لی: ۸۲).

به‌شیک‌ی ئه‌و خوداناسیه به زمانیک‌ی گالته‌جار و کوّمیک ده‌مانبات به‌روه به‌رژه‌وندیی مه‌لا قاسمی مامۆستای مزگه‌وتی دوو‌گومه‌ز که جه‌مشیدخان ناچار ده‌کات له‌سه‌ر چۆنیّتیی و چیه‌تی به‌کاره‌ینانی شتومه‌ک و ته‌نانه‌ت عه‌تریش، په‌نا به‌ری بۆ وته‌کانی ئه‌و که له‌ زمانی جه‌مشیدخانه‌وه بلاقو ده‌بووه:

بۆ نمونه عه‌ترنک هه‌یه که نابج لئی بدن چون بۆ ئیمان خراپه و ده‌بی عه‌ترنکی دیکه لی بدن که ئیمان به‌هیز ده‌کات و ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و به‌رتیله بوو که بازرگانیک دابوی به مه‌لا که بازاری خو‌ی گه‌رم بکات و خیری عه‌ترفروشه‌کانی دی بشکینیت (عه‌لی: ۸۸).

خوازه‌ی بای خوداناسیش ته‌نیا راگواستنی مه‌یل-رووداوئیکی ئاینینی به‌ جه‌مانی راستیه‌وه به‌روه خو‌لیاکانی جه‌مشیدخان له‌ ناو ئه‌و رۆمانه‌دا، مه‌یلنک که وا ده‌کات جه‌مشیدخان وه‌کوو پیغه‌مبه‌رنک ده‌رکه‌وئیت که به‌رده‌وام ده‌چیته دیداری خودا، که‌چی ئه‌و «با»یه هه‌چکات نایته هۆکاریک بۆ ئه‌و دیداره و له‌ ئه‌نجامدا نایته پله‌یه کیش بۆ نیشتنه‌وه‌ی جه‌مشیدخان.

۵-۴- بای سه‌فه‌ر

سه‌فه‌ر لیژده‌ایه کینک له‌ سه‌ره‌کیتترین خوازه‌کانه که به‌تابه‌ت بۆ خه‌لکی کورد هه‌مایه که له به‌جیه‌شتنی نیشتمان و ئاواره‌بوون و له‌ میژووی سیاسی-کوّمه‌لایه‌تی هه‌رچه‌رخیشدا ره‌نگدانه‌وه‌ی زۆری بووه. سه‌فه‌ر له‌ راستیدا نمونه‌یه که له‌و خوازه‌ زمانی-کوّمه‌لایه‌تییه‌ی که جه‌مشیدخان و به‌گشتی رۆمان تییدا سه‌ره‌گردانه. جه‌مشیدخان که‌ره‌تیک به‌ هه‌لفرین له‌م نیشتمانه، له‌ زه‌وی دابراوه و ئیستاش دوا «با»ی خوداناسی، به‌ناچار په‌نای بۆ هه‌یناوه‌ته‌وه. «با»ی سه‌فه‌ر خوازه‌یینکه له‌مه‌ر به‌جیه‌شتنی نیشتمانیک که هه‌رچه‌ند جار با ده‌یه‌ینیه‌وه بۆ ئه‌وی. ئه‌و «با»یه زیاتر له «با»کانی دیکه له‌ لایه‌ن جه‌مشیدخانه‌وه ئامیژی بۆ ده‌کریته‌وه و هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که به‌ وته‌ی خو‌ی «تا له‌ سنووری ئه‌و ولاته‌دا بین، ناتوانین بی‌ریکه‌ینه‌وه، هه‌واکه‌ی به‌ عه‌قل ناکه‌وئیت، دل‌نیام له‌و دیو سنوور ئیله‌مامی زیاترمان بۆ دیت» (عه‌لی: ۹۴).

بای سه‌فه‌ر هه‌مایه که له‌ هه‌ستیکی تاکه‌که‌سی بۆ رزگاری. نووسه‌ر به‌ شیوه‌ی ئازادانه ئاین و ئوستووهره‌کان ده‌گۆرپت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و بایه پاساو بداته‌وه: «باوه ئاده‌میش له‌ به‌هه‌شت دهرنه‌کراوه، به‌لکوو هه‌ستی به‌ بیژاری کردووه و ویستویه‌تی سه‌فه‌ر بکات» (عه‌لی: ۱۰۲). جه‌مشیدخان به‌و

باوهره که «په‌ناهنده‌کان نته‌وهیه کی تازهن له‌سه‌ر زه‌وی» (عه‌لی: ۱۰۸)، وینه‌یه‌ک له‌سه‌فه‌ر له‌لامی ساز ده‌بیت و تییدا چاره‌نووسی په‌نابه‌ران و چاره‌نووسی خۆی و ته‌واوی مرۆفی سه‌رده‌م لیک گری ده‌دات. ئەو باش ده‌زانیت که ئەو نته‌وه‌ نوێه هه‌مان نته‌وه‌ی بی‌دالده و بی‌په‌نایه که «کۆمه‌لیک مرۆفی به‌ده‌ختن که هه‌موو پیکرا به‌ره‌و نادیار هه‌لدین» (عه‌لی: ۱۰۸). سه‌فه‌ری نادیار، تاک له‌نیوان دوو جه‌مه‌ری ژبانی ئیستای پر له‌نه‌هامه‌تی و ژبانی داها‌تویه‌کی نادیاردا قه‌تیسماو ده‌هیلێته‌وه و به‌م شیویه به‌کارهینانی سه‌فه‌ر وه‌کوو هاوتای به‌خته‌وه‌ریش، ناتوانیت ئاکامیکی باشی هه‌بیت، چونکه سه‌فه‌ر له‌م خوازه چه‌مکیه‌شدا، جوړیک هه‌لاتنه له‌به‌ندیخانه و دووباره گه‌راندنه‌وه‌یه بۆ ئەوی، وه‌کوو چاره‌نووسیکی بازه‌یی بۆ ئەو خه‌لکه و به‌تایبه‌ت جه‌مشیدخان.

۶-۴- بای سایبری

گه‌رانه‌وه له‌سه‌فه‌ر هاوکاته له‌گه‌ل هاتنی تکنۆلۆژییه‌کانی سایبری و په‌ره‌سه‌ندنی کاروباری هه‌والنێری و ئازانسه نه‌ینیه‌کان وه‌کوو ریک‌خراوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی-بازرگانیی نوی که ئەمجار «با»ی ئەمانه جه‌مشیدخان له‌گه‌ل خۆی ده‌بات. دامه‌زراندنی ئازانسکی نه‌ینی و تایبه‌تی، شیوازی فرینی جه‌مشیدخان ده‌گۆریت به‌جوړیک که «له‌م جیهانی سایبرییه‌دا ئیدی پیوستی به‌فرین به‌ناو ناسمانه‌کاندا نییه، چونکه تاکه شتییک که له‌فرین سیراویتره، ئەو جیهانه‌یه» (عه‌لی: ۱۲۴). ئەو جیهانه ئیدی ناتبه‌ستیتته‌وه به‌یه‌ک ناو و یه‌ک شوناس و به‌گشتی جیهانی ژبانه‌وه و دووباره‌بوونه‌وه‌یه. ئەم جیهانه نوێه که «با»یه‌که‌ی هه‌لی کردوه و زۆرینه‌ی خه‌لک پیوه‌ی هه‌لفریون، شیوازیکه له‌جیهانییک که مرۆقه‌کان ده‌توانن تییدا ئۆقره‌بگرن و به‌شاراوه‌یی و به‌بی‌ئوه‌ی سر و نه‌ینیه‌کانیان بدرکیت، تییدا به‌خته‌وه‌رانه‌ بژین. لێره‌دا له‌نیوان ژبانی سایبری و ئۆتۆپیادا، هاوچه‌شنیه‌کی خوازه‌ی ده‌بینین و هه‌ر ئەمه‌شه که جه‌مشیدخان وای ده‌کات پێی واییت ئەمه هه‌مان جیهانه که لێی ده‌گه‌را:

له‌هه‌ندیک ماله‌په‌ردا به‌ناویک داده‌به‌زییه سه‌ر نووسه‌ریک و به‌خه‌یالی خۆی چی تۆمه‌تییک دزیو بایه‌ بۆی دروست ده‌کرد، هه‌ر خۆی و به‌ناویکی تره‌وه له‌ماله‌په‌ریکی دیدا به‌رگریه‌کی توندی له‌و نووسه‌ره‌ ده‌کرد و ده‌یگوت «گه‌وره‌ترین قه‌له‌می ئەو سه‌رده‌مه‌یه و داده‌به‌زییه سه‌ر نووسه‌ری پێشوو که هه‌ر خۆی بوو. له‌ژووره‌کانی چاتدا به‌چه‌ندین ناو و به‌چه‌ندین ده‌نگی جیاواز شه‌ری دنایه‌وه، شه‌ویک وه‌ک دینییه‌ک و شه‌ویک وه‌ک چه‌پینکی توندرو و شه‌ویک وه‌ک ناسیونالیستیکی کوردی توندرو قسه‌ی ده‌کرد (عه‌لی: ۱۲۵-۱۲۴).

۷-۴- بای ملکیتی

رهنگه دوایین به‌ش و تراژیکترین «با»یه‌ک که جه‌مشیدخان و کوردی هاوچه‌رخ ده‌گرێته‌وه‌ئه و «با»یه‌بیته. ئه‌وه‌ی که جه‌مشیدخان له ناو ملکێ به‌رپرستیکی سیاسی به ناوی شاسواره‌گی هیجری به‌رده‌بیته‌وه و چون «هه‌موو شوێنیکی ئه‌و وڵاته‌ کراوه‌ته‌ موڵکی مه‌سئوولیک» (عه‌لی: ۱۳۵)، جه‌مشیدخانی‌ش ده‌بیته‌ به‌شیک له داراییه‌کانی به‌رپرسان. ئه‌و «با»ی ملکیتییه، هه‌مان پێوه‌ندییه که ده‌قی رۆمان ده‌به‌ستێته‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌کی سیاسی-ئابووری له ژیان. لێره‌دا ژیان به‌گشتی ده‌بیته‌ به‌شیک له کالاً و ده‌سکه‌وتی ده‌سه‌لات که تێیدا تاکه‌کان و له‌م ناوه‌شدا «جه‌مشیدخان ده‌بیته‌ گالته‌جار و لیبوکی گه‌وره‌ی هه‌موو حوکمدارانێ وڵات» (عه‌لی: ۱۳۸) و دواتریش ناو سیرکی تورکه‌کان. ملکیتی جه‌مشیدخان خوازه‌بیکه‌ که ده‌مانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و به‌ستیته‌ خوازه‌بیه‌ که نمونه‌یه‌که له تالانکردنی کوردستان له لایه‌ن به‌رپرسانه‌وه.

خوازه‌ی «با»ی ملکیتی به‌ شی‌وه‌یه‌کی تراژیک، هه‌رچه‌ند مه‌به‌سته‌ سیاسییه‌کانی ده‌شارته‌وه و ناهێلێ ژۆر روون و به‌رده‌ست بن، به‌لام شی‌وازیکه‌ له ده‌رپرینی ئه‌و واقعیته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌-سیاسییه‌ی که ژیا‌نی کوردی هاوچه‌رخ و جه‌مشیدخانی به‌ ناسه‌قامگرتوویی هێشتووه‌ته‌وه. ئه‌و داگیرکردنه، تاک به‌ واته‌ی سووژه‌ی پیکه‌نین و چه‌وساندنه‌وه و ته‌نانه‌ت به‌ناژه‌لکردن به‌ره‌م دینێته‌وه، که لێره‌دا جه‌مشیدخان وه‌کو نمونه‌یه‌ک ده‌خاته‌ به‌رچاو که که‌سایه‌تییه‌که‌ی تا ئاستی مه‌یموونه‌ بالداره‌که یان مه‌یموونه‌ به‌رزه‌فره‌که‌ی نیشتمان دابه‌زبوه. «ته‌نانه‌ت له‌زگه‌یه‌کی ئه‌ستوریش له ده‌می ده‌درئ که زاری نه‌جوولینیت و ده‌رپێه‌کی ئه‌سببستی قوفلدارێ بۆ کرد که ئیدی میزنه‌کا به‌ سه‌ر میوانه‌کاندا» (عه‌لی، هه‌مان: ۱۴۴).

ئهم دوایین «با»یه، ته‌واوی ئازادییه‌کان له جه‌مشیدخان ده‌ستینیت و ته‌نانه‌ت ئیدی ئه‌و تواناییه‌شی لێ زه‌وت ده‌کریت که به‌ ئاسانی بتوانیت لای خۆی گری‌ پته‌که‌ی له ئاسمان بکاته‌وه و خۆی بدا به‌ ده‌م «با»وه. وه‌کو که‌لویه‌ل له قوماردا مامه‌له‌ی پێ ده‌کریت و دواتر وه‌کو کالایه‌ک ده‌فرۆشریت و ده‌بیته‌ لیبوک بۆ ناو سیرکه‌کان. کاتیک سالارخان ده‌بیینه‌وه، ئازاره‌کانی ئه‌و سووژه‌ داگیرکراوه‌ ته‌واوی پیکه‌اته‌ی کۆمیدی خۆی وه‌لا ده‌نیت و راسته‌وخۆ ده‌بیته‌ زمانیکی تراژیک:

سالار خان! سه‌یرمه‌که‌ برازا ئازیزه‌که‌م، ژیان چۆن ده‌مه‌ینیت و ده‌مبات... هه‌ر به‌ راستی بووم به‌ پووی ده‌م با... من مانگیکه‌ به‌رده‌وام خه‌ونت پێوه‌ ده‌بینم، لێره‌ رزگارم بکه، من بووم به‌ گالته‌جار، بووم به‌ سینه‌مای مه‌مله‌که‌ت، نه‌ ئابروو، نه‌ که‌رامه‌تم نه‌ماوه، هه‌لمگره‌ و بالێزه‌ برۆین (عه‌لی: ۱۴۵).

بە کارھینانی مەھیموون وە کوو بوونە وەرێک لە خۆیدا کاتیەک دەبەسترتەووە بە کەسایەتی جەمشیدخانەو، دەیتتە خوازەییە کە تێیدا چەمکی ملکیتی و دەستەمۆبوون و بەنازەلکردن لە گەڵ کەسایەتی جەمشیدخان و خەلکی کوردستان بە گشتی، ھاوچەشنییەکیان دەیت و دەتوانیت نمونەییەکی زمانی-کۆمەلایەتی بیت لە داگیرکردنی سامان و داھاتەکانی کوردستان کە ئەنجامەکی بۆ خەلک چ نەبوو جگە لە ناسەقامگرتویی و بێدەرەتانی.

۵- ئەنجام

رۆمانی جەمشیدخانە مام لە راستیدا گێرانەوێ چارەنووسی مرۆفی ھاوچەرخێ کوردە بە شیواییەکی زمانی-کۆمەلایەتی کە تێیدا «با»یەکانی ژیان و دەسەلات رینگە لە سەقامگرتووی ئەو دەگرن. ئەو گێرانەوێ بە شیواییەکی رێنالیستی جادوویی ھەولێکە بۆ نیشاناندانی بەشیک لەو «با»یانە کە رەنگە لێردا بە واتەییەکی خوازەیی و چەمکی رەجاری بکەین، بەلام لە راستیدا نمونەییەکی ئەزموون و راستییەکانی کۆمەلایەتی ئەو گەلە. بە کارھینانی بای سرووشت، بای جەنگ، بای خۆشەویستی، بای خواناسی، بای سەفەر، بای ساییری و بای ملکیتی، پرۆسەییەکی زمانی و شوناسییە کە تێیدا تاکی کورد بە گشتی و جەمشیدخان بە تایبەت لە درێژەیی ئەو پرۆسەییەدا کراس دەگۆرن و ژیانان لە کەسایەتیەکی ئاساییەو رادەگوێزیت بۆ ژیانیکی لیبوک ئاسا و قەشمەرانی کە تێیدا تاک تا ئاستی بوو کەلەییە ک بۆ نەمایش و رابواردنی دەسەلات دادبەزیت. ئەم «با» بردنە و ھەلفرین بۆ کەشکەلان وە کوو خوازەییەکی بۆ بێ دەسەلاتی، ئۆقرەنەگرتن، ناسەقامگیری، نەبوونی جینگیری و دیاریکراو بوون دەبیریت و مرۆف تا ئەو کاتە لەم چارەنووسە بە دوور بیت، دەتوانیت لە داوی «با» و گزەبای سەختی دەسەلات و ئایدیالۆژییەکان لە ئاماندا بیت. ئەوێ ئەو «با»یانە بە تاکی دەکەن، چێ لێ ناکەوێتەو جگە لە داھەزینی کەسایەتی مرۆف تا ئاستی کالای و ئازەل و کەلوپەل.

بە چاویلکردنێک لەو «با»یانە جەمشیدخان ھەلدەفرینن، واتە بای سرووشت، بای جەنگ، بای خۆشەویستی، بای خواناسی، بای سەفەر، بای ساییری و بای ملکیتی، بۆمان دەردەکەوێت کە ئەمانە دەتوانن بای ئاواتەکانیش بن. ئەوێ کە جەمشیدخان دەپوێت بێتتە فیلسوفییکی سرووشتی یان چاودەریکی شەر بۆ کەمکردنەوێ توندوتیژی، یان ھاوسەری سەفیناز، یا کوو بێتتە ھاوئەشینی خودا و بێتتە رێنیشانەری پەنا بەران، یان خود سێستەمییکی سابرنتیکی نەپنی بەدی بێنیت، ھیچکامیان دەستەبەر نابن و ئەوێ ئەنجامی ژیانە ئەوێ لێ دەکەوێتەو، ژیانیکی ئازەلاییە کە مایە تیتالی و سووکایەتی ئەو تاکەییە. ئەم رۆمانە، رەنگدانەوێ بێ ئۆقرەیی و بێدالایی مرۆفیکە کە راستەوخۆ رەنجەکانی میژووی چیشتوو و بەردەوام ئەزموونی کردوون.

ئەمە رەنگە دۆخی ژیانیکی ناوارتیی و دیاسپورایی بیت که هیچکات به وتەى جه‌مشیدخان نه‌یهیشتوو زه‌وییه‌ک بدۆزیتته‌وه که مرؤف تئیدا با نه‌ییات. ئەمە هەمان ژیانە که هاوارد فیتیر^۱ ناوی ناوه «شاربه‌ده‌بوونی فیزیکی و دەروونی مرؤف» (Feather, 2024).

رۆمانی جه‌مشیدخان بەم شیوه‌یه و له رینگه‌ی کۆمه‌لێک خوازه‌ی وه‌کوو «با»، هه‌ولیداوه پرۆسه‌یه‌کی به‌رده‌وام بخاته‌ روو و پیمان رابگه‌یه‌نیت که ئەمە چاره‌نووسکی گشتیه‌ که تئیدا هه‌مووان ئەنجامه‌که‌یان هه‌ر ئه‌وه‌یه و ته‌نگه‌ژه و نه‌هامه‌تی وا ده‌کات که هه‌مووان بینه‌ملکی به‌پرسان و ژیانى ئەو و لاتە بنینه‌ ئەو لاره و سه‌ری خویان هه‌لگرن و برۆن. ژیانى ناتەباى نه‌ته‌وه‌کانى رۆژه‌لانی ناوین، زالبوونی رۆحى تاکه‌کەسى و دارووخانى ئەو بنه‌ما کولتورى و گشتیانە هه‌ر هه‌موویان بۆ به‌دیهاتنى ژیانىکى ناتەبا و بابردوو کاردانه‌وى نه‌رئینیان بووه. ژیانیک که «با» هه‌ر دەم به‌ره‌و مه‌راق و مه‌یلنکمان ده‌با و له ئەنجامدا به‌بج‌ئەوه‌ی ئۆقره‌مان پێ به‌خشیت، له زه‌وییه‌کدا ده‌مانگیرسینته‌وه و دووباره‌ ده‌ماندا به‌ ده‌ست «با»یه‌کی دیکه و ناواره‌یی و هه‌لا‌واردنیکى دیکه.

سه‌رچاوه‌کان

ئەلف. کوردی

عەلى، به‌ختیار (۲۰۱۰). جه‌مشیدخانی مامم که هه‌میشه با له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌ییرد، سوله‌یمانی.

ب. فارسی

احمدی، بابک (۱۳۸۶). *ساختار و تأویل متن*، تهران: مرکز.

ایگلتون، تری (۱۳۸۸). *پیش‌درآمدی بر نظریه‌ ادبی*، ترجمه‌ عباس مخبر، تهران: مرکز.

بارسلونا، آنتونیو (۱۳۹۰). *استعاره و مجاز با رویکردی شناختی*، ترجمه‌ فروزان سجودی و دیگران،

تهران: نقش جهان.

ریچاردز، آی.ا (۱۳۸۲). *فلسفه‌ بلاغت*، ترجمه‌ علی محمدی آسیابادی، تهران: قطره.

شه‌ری، بهمن (۱۳۹۱). «پيوندهای میان استعاره و ایدئولوژی»، *نقد ادبی*، ش. ۱۹، صص. ۷۶-۵۹.

غلامی، رحمت و نجار، اسماعیل (۱۴۰۱). «بررسی استحاله شخصیت‌ها به باد در دو رمان کیمیاگر و

جمشید خان عمویم از منظر رئالیسم جادویی»، *پژوهشنامه‌ ادبیات کردی*، ش. ۱۳، صص. ۵۶-۳۹.

کوچس، زولاتان (۱۳۹۴). *استعاره در فرهنگ: جهانی‌ها و تنوع*، ترجمه‌ نیکتا انتظام، تهران: سپاه‌رود.

کوئیلو، پائولو (۱۳۹۷). *کیمیاگر*، ترجمه‌ فرزانه‌ فرزاد، تهران: دنیای نو.

مرادی، حمید و گرجی، مصطفی و هدایت، عثمان (۱۴۰۲). «تحلیل گفتمان انتقادی رمان عمومیم جمشیدخان: مردی که باد همواره او را همراه خود می‌برد»، پژوهشنامه ادبیات کردی، ش. ۱۵، صص.

۸۱-۹۶

ج. ئینگلیزی

- Abdulkarim, Chiad & Saeed, Ismael (2019) *The Burden of Colonialism and Alienation in Modern Kurdish Novel*, International Journal of Kurdish Studies, No 5(2), PP: 373-392
- Ahmadzadeh, Hashem (2021). *From the Wandering Poets to the Stateless Novelists, A Short Introduction to Kurdish Literary History*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Fischer, M.J (1980). *Iran: From Religious Dispute to Revolution*, Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Gibbs, Raymond, W and Steen, Gerard, J(1997) *Metaphor in Cognitive Linguistics*, Tilburg University & VU University Amsterdam.
- Feather, Howard (2024). *Social Theory of Displacement: Adventures in the Everyday*, Austin Macauley.
- Karim, Tafan Kamal, Fatah, Shajwan Nariman (2024). *A Flying Anarchist: Reading Bakhtyar Ali's My Uncle Jamshid Khan: Whom the Wind was Always Taking*, Journal of University of Human Development (JUHD), Volume 10 No. 4(2024); DOI: 10.21928/juhd.v10n4y2024.pp10-15.
- Lakoff, G. (1993). *The contemporary theory of metaphor*, Mouton de Gruyter Berlin, New York, pp. 185-238.
- Lakoff, G., & Johnson, M (1980). *Metaphors We Live By*, University of Chicago Press.
- Li, Zeyang (2024). *Conceptual Metaphors of "(Wind)" and "(Rain)" in English and Chinese Idioms: A Corpus-Based Comparative Study*, International Journal of Languages, Literature and Linguistics, Vol. ۱۰, No. ۳, pp: 314-318
- Xi, Liu & Yu-ying Zhou (2015). *The Characteristics of Modernism in The Wind Blows by Katherine Mansfield*, US-China Education Review B, August 2015, Vol. 5, No. 8, 535-539.
- Zhou, Dongfang (2023). *The Eventually Lost Wind: A Marxist Interpretation of Wuthering Heights*, Scientific and Social Research, Volume 5, Issue 1, pp:12-28.